

סמ"ר נפתלי משה

5400378

בן שולמית ויוסף

נולד ב- י"א בסיון תשמ"ט 14.6.1989

התגייס לצה"ל ב- 15.3.2009

שרת בגדס"ר 631

נפל ב- י"ח באב תשע"א 18.8.2011

בעת פעילות מבצעית בדרום.

נפתלי משה,

בן שולמית ויוסף. נולד ב- י"א בסיון תשמ"ט, 14/6/1989 בעופרה. אח לבתיה, איתמר, תפארת, טליה, רינת ונועם-דוד.
נפתלי היה הבן השני מתוך שבעה ילדים ולמד בישיבה התיכונית בית אל. בתום לימודיו התיכוניים הוא הכין את עצמו לגיוס לצה"ל במשך שנה שלמד במכינה הקדם צבאית "קשת" ברמת הגולן. משה היה אהוב על חבריו ופקודיו, בעל חוש הומור, ערכי, אמיץ ומקצועי.
בתאריך 15.3.2009 התגייס משה לחטיבת גולני. משה הצטרף לגדוד הסיור של חטיבת גולני ושירת בפלוגת העורב. הוא התגייס לחטיבה בעקבות אביו ששירת בה כלוחם. לאחרונה סיים את קרס מפקדי הכיתות בצה"ל. משה היה מורעל על גולני, שאף להגיע ליחידה הקרבית ביותר ורצה לתרום למדינה מעצמו.
ביום י"ח באב תשע"א, 18.8.2011, חוליה של 15 מחבלים שיצאה מרצועת עזה הציבה מארב קטלני על כביש 12 באזור אילת. לאחר דקות ספורות הפך הכביש לאזור מלחמה. כוח צה"ל שהגיע למקום האירוע נתקל במארב מתוכנן של המחבלים. רכב הסיור שבו נסע נפתלי נפגע.
"אתה בן 22 ולא תגדל עוד", ספדה לו בדמעות אחותו הצעירה תפארת, "אבל בשבילי תמיד תישאר האח הגדול, גם כשאעבור את גילך". חברו ליחידה של נפתלי, דור הרשקוביץ, ביקש גם הוא לומר כמה מילים לזכרו, בשעה שעשרות חיילי גולני ממררים בבכי מסביב. "היית בן אדם אמיתי, לא ויתרת על כלום. משה, אחי, תמיד תישאר בליבנו".
אביו של משה, יוסי, שאיבד את עינו בתאונת אימונים לפני כמה שנים בעת שירות מילואים, התקשה לכבוש את הדמעות. הוא סיפר על בנו שהתעקש לשמור על המצוות, גם בתנאים הקשים בצבא. למרות שבכל פעם אמרתי לו, אתה לא חייב, אתה יכול לעשות קצת פחות. הוא לא ויתר. עשה את הכול עד הסוף. גם בפעולה הזאת עכשיו הוא הלך עם זה עד הסוף.
הוא הותיר אחריו הורים ושישה אחים ואחיות.

הסטוריית "עורב" גולני

בשלהי מלחמת יום כיפור התברר שלכוחות החי"ר יש בעיית לחימה עם טנקי האויב בטווחים קצרים.

בהילות נמצא פתרון מיידی בדמות טיל ה"טאו", שלימים נקרא שמו בעברית "עורב". המצבור הקרוב ביותר של משגרים ניידים וטילים היה במחנות של צבא ארצות הברית בגרמניה.

תוך כדי המלחמה נשלחו קצינים וטכנאים ללמוד בקצרה בגרמניה ובארצות הברית את תורת ההפעלה והתחזוקה של ה"טאו". במקביל זרמו ברכבת אווירית במטוסי גלאקסי משגרים רבים לצה"ל.

המשגרים חולקו הן לגדודי נ"ט קיימים, והן לפלוגות נ"ט שהוקמו בחופזה בחטיבות החי"ר הסדירות. מאוחר יותר הוקמו פלוגות נ"ט גם בחטיבות המילואים והוקמה גם חטיבת נ"ט מלאה.

קצין צעיר ונמרץ, סרן מיקי מוסברג ז"ל נבחר להקים את היחידה בחטיבת גולני בסוף המלחמה, ויצא בשליחות לארצות הברית. מיקי חזר ארצה לאחר כמה ימי לימוד, ונרתם למלאכת הקמת הפלוגה באוקטובר 1973.

המח"ט דאז, א. שימחוני, החליט לאסוף את מחלקת מק"כ מכל פלוגה מסייעת בגדודים, וכך 3 המחלקות התאספו עם מעט אנשי מנהלה וקצינים והקימו הקמה ראשונית של הפלוגה.

בתחילת 1974 הוקמה הפלוגה פעם שנייה, תוך סינון החיילים המשתחררים והבעייתיים, ועברה אימון מסודר בבה"ד 3.

בסוף 1974 החל מיקי בהליכי שחרור מצה"ל, והתחילו לחפש לו מחליף. במהלך השנה צומצמה הפלוגה לשתי מחלקות בלבד, עקב חוסר בנגמ"שי עורב.

לפני הקליטה המקצועית של טיל ה"עורב בצה"ל החלו האילתורים בהפעלתו. למשל, יחידת עורב שהגיעה לגדות תעלת סואץ ועברה לאזור החיץ, השתמשה בטילים יקרים אלה לצליפה בקציני תצפית קדמיים של הארטילריה המצרית, שישבו בראשי הדקלים ("קופים"). מובן שבירי כזה היו פספוסים. חיילינו גם לא למדו להעריך נכונה את טווח הטילים וירו מעבר לקצה יכולתו של העורב. הביצועים הבלתי מוצלחים האלה היקנו לטילים שם רע.

לימים, אחרי לימוד התורה ואימונים בטילים חיים ובסימולטורים, רמת הפגיעה עלתה והגיעה 90-95 אחוז, דבר שהחזיר ללוחמים ולמפקדי החטיבות את הבטחון שנתן הטיל למפעיליו.

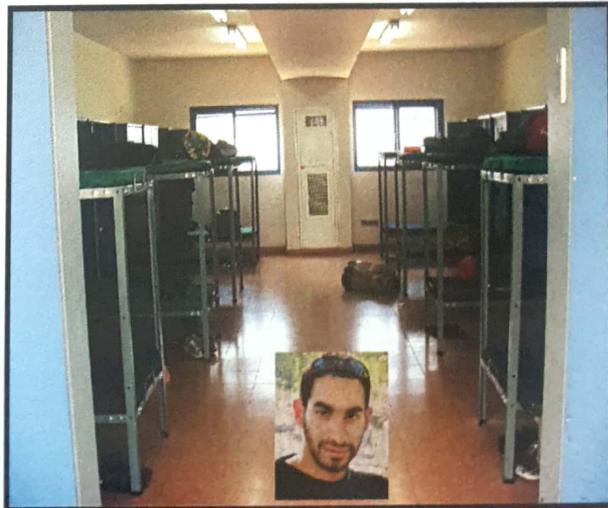
בא"ח 1 בסיס אימונים חטיבת

כניסה לבא"ח 1

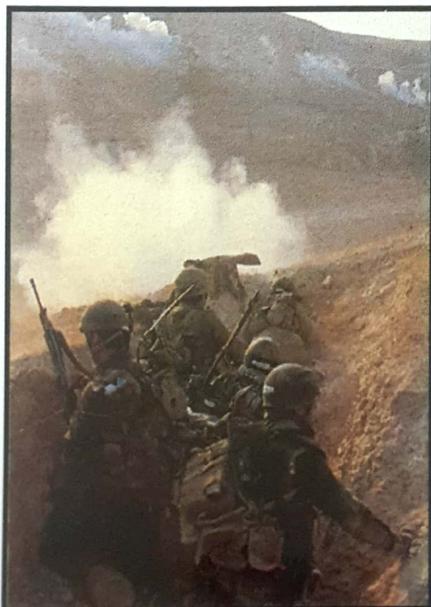
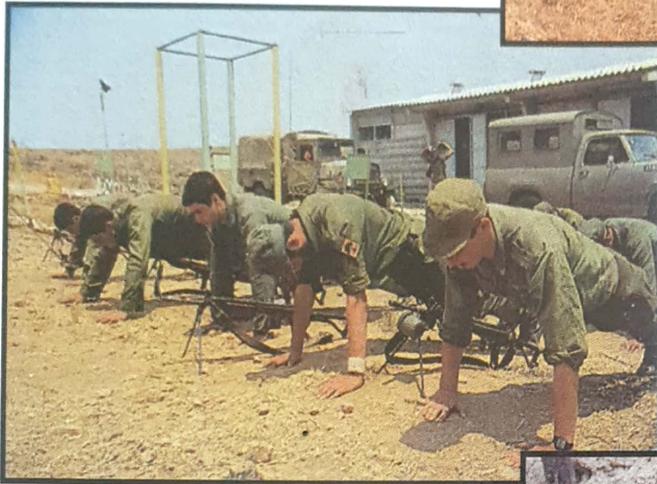
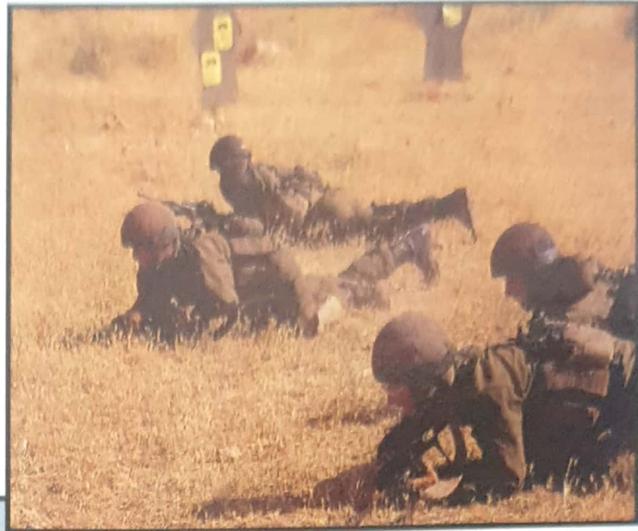

מסדר

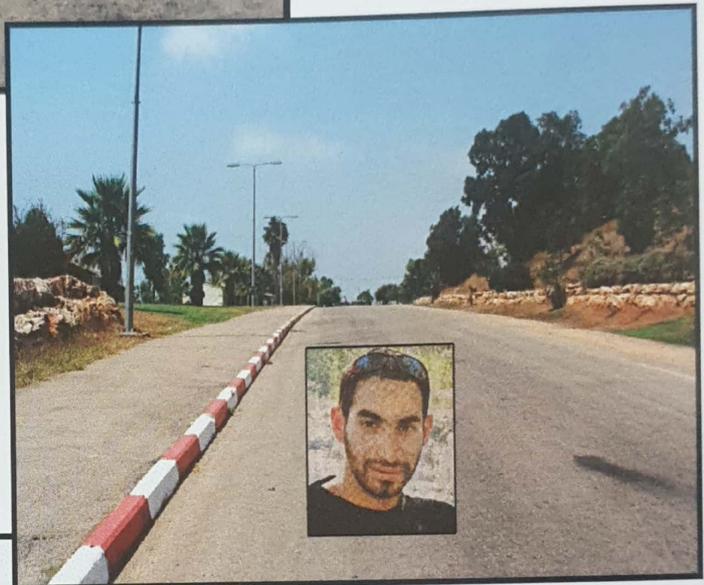
מגורי החיילים

באימונים שלב א-ב

הבסיס בו שירת

היישוב בו גדל - עופרה

ניסיונותיהם של פעילי גוש אמונים, אנשי גרעין שילה ואנשי גרעין אלון מורה, להתיישב בשומרון, החלו בראשית קיץ תשל"ד (יוני 1974). עד לעלייה לסבסטיה בחנוכה תשל"ו (דצמבר 1975) הסתיימו כל הניסיונות הללו בפינוי המתיישבים ע"י ממשלת ישראל. כולם חוץ מאחד – ניסיון ההתיישבות בעפרה.

בקיץ 1974 החל הקבלן זלמן בראשי בהקמת המחנה הצבאי בהר בעל חצור. בסיוור באזור העלתה אלמנת הנשיא השני של מדינת ישראל, רחל ינאית בן צבי, רעיון באונויו של חנן פורת. היא הציעה להקים קבוצת עבודה מאנשי גוש אמונים, שתעבוד בהר, ובדרך זו תשיג דריסת רגל במקום.

בתוך ימים ספורים הצליח יהודה עציון לקבל לידי קבלנות משנה להקמת גדר כפולה ומאסיבית באורך 4 ק"מ שתקיף את המחנה. העבודה החלה בראשית תשל"ה, והייתה כרוכה בקשיים גדולים של כח אדם, תנאי מזג אוויר וחוסר ניסיון בעבודה מסוג זה. העובדים, בראשם יוסי אינדור, הגיעו בכל בוקר מירושלים ושוב אליה בתום יום העבודה המפרך. כך במשך שישה חודשים.

למרגלות הר בעל חצור, ממזרח לכפר הערבי עין יברוד, החלה לפני מלחמת ששת הימים בנייתו של מחנה צבאי ע"י השלטון הירדני. העבודות נקטעו עם פרוץ המלחמה, ובסיומה נותרו במקום שלדי מבנים שבנייתם לא הושלמה. אתר זה נבחר לשמש כמחנה החדש של העובדים בהר.

ביום ראשון, ט' באייר תשל"ה (20.4.1975), נכנסו העובדים למחנה עין יברוד בסוף יום עבודתם. אל העובדים חברה קבוצת אנשים מגרעין שילה, בראשם פנחס ולרשטיין, מוכנים ללינת לילה במקום. באותן שעות עמל חנן פורת על השגת אישור להקמת מחנה העובדים במשרדו של שר הביטחון דאז, שמעון פרס, בקריה בתל-אביב. בסופו של אותו ערב קיבל המושל הצבאי של רמאללה, משה פלדמן, הוראה ממשרד הביטחון: "לא לעזור, לא להפריע".

על המבנה הראשון ששימש ללינה נכתב: "מחנה עבודה בעל חצור". חנן פורת מחה על שההתיישבות החדשה קיבלה שם של עבודת אלילים וקבע כי שמו של המקום יהיה עפרה, כשם הזיהוי המקראי של הכפר הסמוך טייבה.

מאז אותו יום החלו המתיישבים בעבודות להכשרת המקום למגורים. בנות זוג וילדים החלו להגיע כבר מסוף אותו שבוע, ובמחנה העובדים הלך ונבנה מרקם תוסס של חיים יהודיים מתחדשים. עבודות הגידור בהר נמשכו עוד קרוב לשנה, ועפרה הלכה והתפתחה ליישוב קהילתי אידיאולוגי, הנכון להירתם למשימות לאומיות.

הכרה רשמית קיבלה רק לאחר עליית הליכוד לשלטון, בשנת 1977, ועם השנים התרחבה והתפתחה לבלי הכר.

הישיבה בה למד

ישיבת בית אל היא ישיבה גבוהה ציונית דתית בראשות הרב זלמן ברוך מלמד, הממוקמת בהתנחלות בית אל שמצפון לירושלים. הישיבה הוקמה על ידי הרב מלמד בשנת ה'תשס"ח, ונכון ל-תשס"ח 2008 (לומדים בה כ-300 תלמידים). הישיבה היא ממובילי האגף הימני האקטיביסטי בציונות הדתית.

המכינה הדתית קשת בה למד

מכינת קשת יהודה, היא מכינה קדם-צבאית דתית, השוכנת ביישוב קשת שברמת הגולן. בראש המכינה עומד הרב יעקב פייגנבוים.

מכינת קשת יהודה היא המכינה הקדם-צבאית השנייה שהוקמה בישראל. היא הוקמה בשנת 1991 לאחר התייעצות עם הרב אלי סדן, ראש המכינה הקדם-צבאית הראשונה שהוקמה 3 שנים קודם לכן: מכינת בני דוד בעלי. המכינה הוקמה לאור ההצלחה הגדולה של מכינת בני דוד במציאת פתרון לבני הנוער הדתיים שאינם רוצים ללמוד בישיבה אך רואים ביהדות דבר חשוב. מייסדי המכינה היו הרבנים יעקב פייגנבוים, עמוס בדש ואילן פרלמן.

משך הלימוד במכינה הוא כשנה אחת, אך כמחצית מתלמידי המכינה נשארים במכינה שנה נוספת ומתגייסים לצבא רק בסיומה. הצוות החינוכי במכינה הם רבנים יוצאי ישיבות גבוהות, הנחשבים מתלמידיו של הרב צבי טאו. במכינה מושמים דגשים שונים מאלו הניתנים בישיבות. ישנו דגש מיוחד על לימודי הגות ומחשבת ישראל לאור תורת הרב קוק כהכנה לקראת המפגש עם החברה החילונית בשרות הצבאי.

כיום (2006) משרתים בצה"ל כ-400 בוגרים של המכינה. מרבית התלמידים ממשיכים במסלול קצונה ובתפקידי פיקוד שונים.

יהודים אשר הלכתי

יהודים שבהן עיד אלך

יש לנו מקום מפגש

לפני לידתי או אחרי מיתני

הכל יוסבר בלעדיי

הודה עמיחי

טרור בדרום

טרור בדרום

13:10 פוגעים במחבלים

כוחות לוחמים של הימ"מ ולוט"ר אילת מגיעים למקום ומחסלים את המחבל השלישי, אש נפתחת ממזרחים לעבר הכוחות שמשגיבים באש ומחסלים שני מחבלים. המצרים מדווחים שהרגו שני מחבלים נוספים בשטחם.

18:00-13:00 כוחות זורמים לאזור

כוחות גדולים של צבא ומשטרה מסיירים באזור. שלושה מחבלים מחוסלים וכוחות מצרים מחסלים שני מחבלים נוספים שנעו במצרים. החיילים מחפשים אחר מחבלים נוספים ומנטרלים עשרות מטעני צד שהונחו באזור.

13:00 לוחם גולני נהרג בחילופי האש

כוח גולני מגיע למקום ומחסל את המחבל. כוח שני פורק מהגי"פ הצבאי ונתקל בירי ממנו נהרג לוחם גולני, משה נפתלי. באותו זמן משוגרת רקטת אר-פיג"י לעבר מסוק צה"ל שפועל מהאוויר. המסוק לא נפגע.

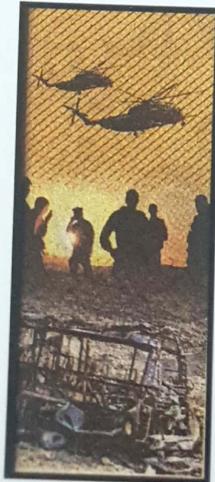
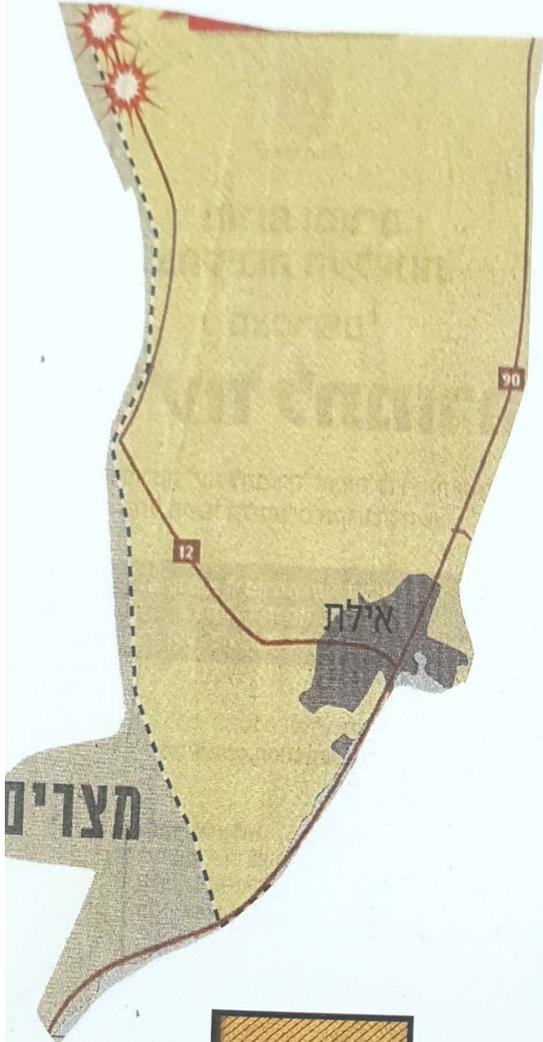

18:30 מחבל פוגע בלוחם הימ"מ

במהלך תדרוך עיתונאים שכינסו צה"ל ומשרד הביטחון נשמעים קולות ירי. מתברר שכוח משטרה שפעל באזור נתקל בחוליית מחבלים נוספת. לוחם ימ"מ נהרג.

מתקפת הטרור

חבריו מספידים

סמ"ר משה נפתלי ז"ל

החבר מגולני הספיד, הלוחמים מירדו בבני

מאת יוסי אלי

"אנחנו יושבים פה ובוכים, אבל לנגד עינינו הפנים המחייכות שלך", כך ספר רפאל, דודו של סמל ראשון משה נפתלי ז"ל, לא-חינו המנוח, חייל גולני שנהרג במתקפת מחבלים בגבול ישראל-מצרים ביום חמישי שעבר.

מאות בני משפחה, חברים ולוחמים ליוו את נפתלי בדרכו האחרונה בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. נפתלי היה

חלק מהכוח שהוקפץ לאחר הדיכוי הראשוני על תקיפת האוטובוס של אגד. כשהגיעו כוחות החילוץ לשטח, הם נתקלו במארב מתוכנן של המחבלים. רכב הסיור שבו נסע נפתלי נפגע ממתען צד שהופעל,

וכשיצאו החיילים מהרכב, נהרג נפתלי מאש המחבלים שהסתתרו בסמוך.

"אתה בן 22 ולא תגדל עוד", ספרה לו בדמעות אחותו הצעירה תפארת, "אבל בשבילי תמיד תישאר האח הגדול, גם כשאעבור את גילך". חברו ליחיידה של נפתלי, דוד הרשקוביץ, ביקש גם הוא לומר כמה מילים לזכרו, בשהשעשרות חיילי גולני ממררים בבכי מסביב. "היית בן אדם אמיתי", אמר הרשקוביץ. "לא וי-תרת על כלום. משה, אחי, תמיד תישאר בליבנו".

משה שירת בפלוגת עורב בגרוד הסיור של החטיבה, אליה התגייס בעקבות אביו. הוא השאיר אחריו הורים וששה אחים.

דרכו האחרונה של משה ז"ל

פרידה מלוחם

מאות בני אדם ליוו שלשום את לוחם גולני סמ"ר משה נפתלי ז"ל בדרכו האחרונה. אחותו הקטנה תפארת נפרדה ממנו: "אונה רק בן 22, ולא תגדל עוד. אבל בתוכי אתה גדל, וגם כשאני אעבור את הגיל שלך אתה תישאר אחי הגדול לתמיד. אנחנו מנסים להתעורר מהחלום הרע הזה ולא מבינים איך". סא"ל קובי הלר, מפקד גדוד הסיור של גולני, סיפר: "משה נהרג כשהוא מוביל את חייליו בגבורה. הוא היה מלח הארץ, נתן את כולו למען הכלל, אהב את הארץ ונפל על הגנתה. איבדנו מפקד, לוחם, חבר ואדם אהוב" | כתב: עקיבא נוביק, צילום: אי-אף-פי

משה נפתלי ז"ל

סמ"ר משה נפתלי, לוחם גולני שנהרג במארב

משה חלם ללחום

סמ"ר משה נפתלי ז"ל הכין את עצמו במשך שנה לגיוס והצליח להגיע לחטיבה בה שירת אביו ■ "הוא מילא את כל המכונית במדבקות של גולני", סיפרו חבריו ■ אתמול הוא הוקפץ לזירה ונהרג במארב שהכינו לו המחבלים

מאת עמיחי אתאלי

סמ"ר משה נפתלי ז"ל, שנהרג אתמול בקרב עם המחבלים בדרום, עשה הכל כדי לתרום במה שיותר במסגרת השירות הצבאי. "הוא מילא את כל המכונית במדבקות של גולני", סיפרו אתמול חבריו, "תמיד ראנו לספר לכולם מה בדיוק עובר עליו בצבא".

נפתלי (22), תושב היישוב עפרה שבבני ימין, שירת כלוחם בגדוד הסיוור של חטיבת גולני. הוא התגייס לחטיבה בעקבות אביו ששירת בה כלוחם.

נפתלי, ששירת כפלוגת עורב של החטיבה, הוקפץ אתמול לזירה לאחר שפרצה

תקרית האש עם המחבלים יחד עם חבריו – לוחמי עורב. הלוחמים נקלעו למארב שהמחבלים הציבו, ככל הנראה כדי לפגוע בצוותי החילוץ שמיהרו למקום, ונפתלי נפגע מיד בתחילת האירוע.

נפתלי היה הבן השני מתוך שבעה ילדים ולמד בישיבה התיכונית בית אל. בתום לימודיו התיכוניים הוא הכין את עצמו לגיוס לצה"ל במשך שנה כשלמד במכינה הקדם צבאית "קשת" ברמת הגולן.

"משה עשה את המקסימום למען ארץ ישראל", סיפרה אמו שולה. "הוא היה חייל לדוגמה, הציב לעצמו מטרות ועמד בהן. משה האמין בארץ ישראל ועשה הכל מתוך אמונה". "גם אם לא ראיתי את זה

קורה, אני יודעת שהוא נלחם בגבורה וכי עזר", הוסיפה. "אין לי ספק בכך. משה, בני האהוב, עשה הכל במסירות ובהתמדה ואנחנו גאים בו".

ידידיה עמרני, חברו הקרוב של משה, סיפר על בחור שמח שהתחבר לכל מי שבא עמו במגע והיה חבר של כולם. "כולם אהבו אותו", סיפר עמרני. חברי המשפחה מעפרה סיפרו אמש כי משה היה הגאווה הגדולה של אביו. "הוא מילא את כל המכונית במדבקות של גולני, והיה מספר על כל שלב שמשעה עבר בצבא", סיפר אמש אחד מהם.

סמ"ר משה נפתלי יוכא למנוחות היום בשעה 10:00 בבית העלמין הצבאי הר הרצל בירושלים.

חיוך שלא שוכחים

במספר שלמחזור, מוצב כרמית שבגבול מצרים מוקף אגשי מילואים וחיילי גרודים שונים, המהלכים במחזורת לצד חיילי האיסוף המקומיים. וזיממה האחרונה הביאה אותה הסלמה משמעותית בדרום – ירי מסיבי של גראדים וקסאמים על ערים ישראליות והתקפות של חיל הזאיר על מוקדי טרור ברצועה – ונראה כי כולם פה מעלים ויחוך, גם אם השקט המדברי נוטה לסנוור בשלוותו.

בנוף האנושי המגוון שממלא את המקום ניתן לאתר ג' איים שקטים בקרב חיילי פלוגת ה"עורב" של גולני, שהוקפצו לכאן בעקבות התרעות ושילמו מחיר כבד. מותו של הלוחם סמ"ר משה נפתלי ז"ל חותיר את חבריו מבלבלים וכואבים מאוד, ועם הכניסה לאזור המגורים שלהם ניכרת בעיקר הדממה הכולל כד לא אופיינית להם. כולם כאן מדברים באטיות, גוררים מילים, מנתבים שיחות על הארוע לחזר האחרון במבנה, בו נמצא חברו הטוב ביותר של סמ"ר נפתלי ז"ל, סמ"ר יחיאל אלקיים.

"כשזקפית את כולם, נשארתי במוצב כי הייתי פצוע, והלכתי מיד לחמ"ל לראות מה קורה", הוא מספר ותולה מבט בגקודה המקמקה בחלל. "אחרי כמה דקות שמעתי שיש פגועים מגולני, ולאט לאט התבחרו לי העניינים. הבנתי שמישהו נהרג, וכבר התחילו אצלי החששות. לא ידעתי כל כך אך לעכל את זה. עם הגעת הדיווחים גילה אלקיים כי לאחר שרכב ה"זאב" שבו נסע נפתלי דרס למוות מחבל שלבש חגורת נפץ, יצאו חברי החוליה מהרכב. אז נורה חברו הטוב ונהרג. הגיע טלפון מהחטיבה, שאלו אם מישהו יודע מי זה 'משנה 3', ואני אמרתי כן, זה משה נפתלי, הוא החליף אותי בתור משנה 3 בגלל הפציעה שלו. אמרו לי שכנראה שהוא נהרג. כמה שעות מאוחר יותר הדיווחים האלה הפכו למציאות ודאית – והאובדן למוחשי מאוד.

הכרתי אותו עוד לפני הגיוס, הוא היה איתי בצוות, שנינו היינו נגיביסטים והיתה לנו אחווה כזאת. הוא היה אדם זהב, אומר אלקיים בקול סדוק. יש לו חיוך גדול כזה, משהו שלא שוכחים, החיוך של משה. שמחתי שהוא מחליף אותי בתפקיד, ידעתי שאני יכול לסמוך עליו. אחר כך גם שמעתי שהוא תפעל את האירוע כמו שצריך, ואני מצדיע לו על זה. עכשיו אנחנו חייבים להיות ביחד, כל הצוות, להישאר חזקים. אלקיים פונה אל עבר אחד השבילים ונעלם, והמתיחות בבסיס על הגבול לא שוככת. התרעות וכוננות מתמשכת מכניסות את המוצבים הדרומיים לדריכות גבוהה, ומדי פעם מקופצים הלוחמים בגלל חשד לחדירת מחבלים. באותו ערב, מטח רקטות ייפול על באר שבע ואופקים ויגבה הרוג נוסף ופצועים רבים. החיילים והמפקדים ינסו לשמור על קור רוח, יבטיחו להתמקד בניסיון להחזיר את השקט לאזור. יש את המוכנות למלחמה ויש את המלחמה עצמה, אי אפשר לקרוא לאירוע כזה מלחמה, אומר סרן סימו ולנסי, מפקד פלוגה ו' בגרוד הארייה המעופף. חשוב להבין אחת ולתמיד שהגזרה הזאת מאוד שקטה למראית עין, אבל מתחת לפי השטח הכולל בווער. כולם כאן בדריכות מאוד גבוהה, והם יודעים שאפשר להקפיץ אותם בתוך כמה רגעים למשימה. הם באו מוכנים מבחינה מקצועית, ואני מאמץ שגם אנחנו, המפקדים שלהם, הכנו אותם בצורה טובה. תגידו מה שתגידו, אבל הם מסוגלים להתמודד עם הגזרה הזו – ואני סומך על כל אחד ואחד מהם".

גלעד

סמ"ר משה נפתלי ז"ל

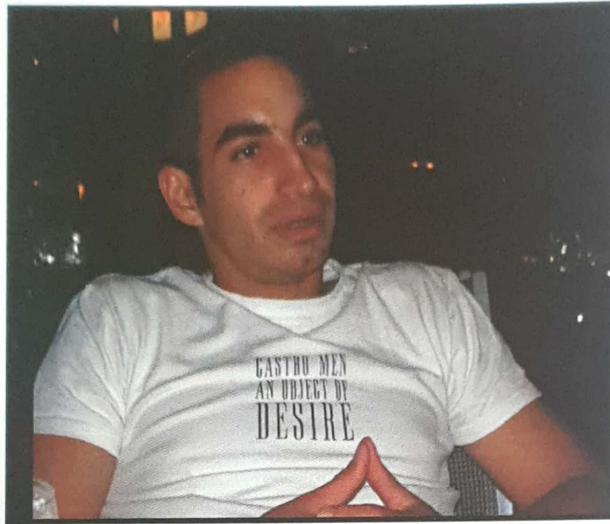
בחטיבת גולני, רס"ן רועי יונתן, על פקודו סמ"ר משה נפתלי ז"ל, סמל צוות לחמים כפלוגה, שנהרג בהיתקלות עם מחבלים בשבוע שעבר. "הוא היה כל כולו לטובת הכלל", הוסיף רס"ן יונתן. סמ"ר נפתלי ז"ל, בן 22 כמותו, התגורר ביישוב עופרה, ונקבר בהר הרצל בירושלים. הוא הותיר אחריו הורים ושישה אחים.

משה לחם על קיום הארץ מתוך אמונה בצדקת הדרך. הוא הוביל את חייליו כגבר רה למגע עם חוליית המחבלים על פי הערכים עליהם התחנך כמפקד וכלוחם בגרודים, כך סיפר מפקד פלוגת עורב

משה נפתלי ז"ל
1989-2011

הפיגוע ליד אילת: לוחם גולני נהרג מאש כוחותינו

בתחקיר ראשוני בשטח, אמר אחד החיילים שהיה כצוות כי הוא חושש שהוא זה שירה בנפתלי. בהתגלה העריכו ביחידה שהוא טועה, אולם לאחר בדיקות נוספות התגלה כי החשש של החייל הצויח שלו התברר כנכונים.

סמ"ר משה נפתלי ד"ל

"כל מי שבא ואומר לנו משהו חדש, זה מפתיע אותנו, אך מבחינתנו זה לא משנה כלום", אמר ירם סי נפתלי על נסיבות המות של בנו. "כל מה שקורה מסביב הוא

פחות חשוב. הרי כלום הם כמו חיילים שלנו. אנחנו לא מכירים את החייל, אבל רצינו שידע שאנחנו לא כועסים עליו ואוהבים אותו".

על רקע המתרחש עם המצרים לאחר הפיגוע וההתרחשויות בסיני, גוברת הערכות במערכת הביטחון כי שוטרים מצרים ראו את המחבלים לפני שנכנסו לישראל ולא ניסו לעצור אותם. ביום שישי סייר הרמטכ"ל בני גנץ בחלקו המערבי של גבול ישראלי-מצרי, לצד אלוף פיקוד הדרום של רוטו וקצינים בכירים נוספים.

מאת אחיקם משה דוד

ירצינו שנסיבות מותו של משה בנו לא שהיטמו כדי לא לגרום צער לחייל שירה ביר, כך אמר בסוף השבוע בן דוד, אביו של סמ"ר משה נפתלי ד"ל שנחרג במיגוע סמוך לאילת לפני כששנה וחצי. ממקד חמוצת גולני, אלוף משנה אחסן בוכריס, חונן ביום שישי לבית המשפחה ביישוב עוט-רחה הדרום לחם על ממצאי התחקיר והצויח.

נפתלי, לוחם בעודב גולני, עמד בראש הכוח שהגיע ראשון לזירת האירוע. הלוחמים היו ארבעה בלבד. פתח שרדעו על הכביש ומתחיל כורע בדרך לידם. נתג הרכב, בפיגועו של נפתלי, לחץ על דוושת הגז ודרס את המחבל. הכוח המשיך מעט דרומה הספיק לעצור רכב אזרחי נוסף שהגיע מכיוון אילת ולהזיז אותו שלא ייכנס לציר הפיגוע. כאשר הסתובבו חוזר לציר לכיוון צפון, נהרג עליהם רימון תופתה עליהם אש. או החליטו לפרוק וכנראה בשלב זה נפגע נפתלי.

יחידתו של משה

« הוקרה למפקד שהסתער על המחבלים משפחת הלוחם שנהרג בכביש 12 תקבל צל"ש בשמו

ראלים. הוא הורה להאיץ את הרכב ופגע במחבל שהיה עמוס בתחמושת. הרכב של נפתלי המשיך עוד עשרות מטרים דרומה והסתובב. החיילים פרקו מהרכב ונתקלו בירי מהצד השני של הכביש. תוך כדי הפריקה מהרכב נהרג נפתלי מאש חבריו בטעות. ההגעה המהירה לזירה והפעולה של נפתלי הביאה, על פי הערכת צה"ל, למניעת פיגוע גדול יותר של חוליית המחבלים. הצל"ש יוענק למשפחתו של נפתלי על הפגנת גבורה ואומץ לב באירוע. האלוף רוסו אמר כי אף שמדובר באירוע טרגי וקשה, תוצאותיו היו עלולות להיות חמורות יותר אלמלא פעל סמ"ר נפתלי כפי שפעל.

סמ"ר משה נפתלי

מאת אחיקם משה דוד

סמ"ר משה נפתלי, לוחם פלוגת העורב של חטיבת גולני שנפל בעת הסתערות על מחבלים במהלך הפיגוע בכביש 12 בחור-דש אוגוסט, יקבל צל"ש. כך החליט הרמטכ"ל בני גנץ שאישר בערב יום העצמאות את הענקת הצל"ש למשפחתו של נפתלי על ידי אלוף פיקוד הדרום טל רוסו.

מזה זמן רב שקלו בצה"ל אם להעניק את הצל"ש לנפתלי, שהיה מפקד הכוח הראשון שהגיע למחבלים, לאחר ששישה אזרחים נהרגו. כאשר הרכב התקרב לאזור הפיגוע ראה נפתלי את המחבל כשהוא רכון מעל אחת הגופות של היש-

סמ"ד משה נפתלי ז"ל

1989-2011

נלכור
אמ"ב

